

[Finansministeren.]

ogsaa et Resultat af en Erfaringskendsgerning, nemlig den, at denne Skat ikke har givet mere end det Beløb, der bliver tilbage. Dette giver det ærede Medlem Anledning til at omtale et Lovforslag, som er fremsat i Maj Maaned i Aar. Jeg har dog ikke set, at der staar noget i dette Lovforslag om, at det skulde have tilbagevirkende Kraft. Det undrer mig derfor noget, at det ærede Medlem kan tro, at det kunde faa nogen Indflydelse paa Tillægsbevillingslovens Tal, som angaar Tiden indtil 31. Marts i Aar. (*Christmas Møller*: Det tror han heller ikke).

Jeg tror, et af de ærede konservative Medlemmer udtalte, at det troede han heller ikke. Ja, det kan jeg naturligvis ikke vide. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ved mere om, hvad det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven tror, end han selv, thi det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven udtalte, at han haabede, dette Forslag vilde faa Indflydelse paa Tillægsbevillingsloven. Om det var Tro eller Haab, vil jeg overlade til det ærede Medlem selv at afgøre, men det forekommer mig noget urimeligt at forestille sig, at et Lovforslag, som stilles her, og som man ikke selv har angivet skulde have tilbagevirkende Kraft, skulde kunne have nogen som helst Indflydelse paa et Budget, som for længst er afsluttet, og med Hensyn til hvilket en anden Lov har været gældende.

Hvad angaar Udtalelserne fra det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om „Spækhuggeren“ er det rigtigt nok, at disse Udgifter er blevet noget større, og de er afholdt, og nu søger man officiel Bevilling dertil, men det er der heller ikke noget at gøre ved. Et eventuelt Forslag i dette Øjeblik kan ikke ændre noget som helst paa Finansaaret, som er afsluttet den 31. Marts 1929. Det er ganske umuligt. Intet Forslag, der vilde blive fremsat nu af nogen som helst Art, kan faa Indflydelse paa Tillægsbevillingsloven. Jeg har i mine unge Dage været Typograf, og i det Fag havde vi ogsaa Begrebet „Spækhugger“. Det var et Menneske, der fandt en fed Bid. Jeg tror ikke, man kan sige, at den Bid, det ærede Medlem har fundet her, er særlig fed.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Fris-Skotte*): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger til mig angaaende Tillægsbevillingslovsforslaget vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Konservative ikke er helt uden Skyld i, at de nu ikke staar Ansigt til Ansigt med de Ministre, som har Ansvaret for Tillægsbe-

villingslovsforslaget og for, hvad der hidtil er sket vedrørende det. Jeg skal derfor for mit Vedkommende nøjes med at svare paa et Par Spørgsmaal, der har direkte Relation til mig.

Spørgsmaalet om, hvilken økonomisk Indflydelse Isvinteren har haft paa Færgernes Reparationsbehov, kan der i dette Øjeblik ikke siges noget bestemt om. Hvilken Indflydelse den har haft, vil vise sig i det kommende Finansaar, efterhaanden som Færgerne skal repareres og Udgifterne fremkommer, men det er givet, at Isvinteren vil faa sine Udgiftsfølger i det kommende Finansaar.

Vedrørende det andet Spørgsmaal om, hvorvidt der paa dette Tillægsbevillingslovsforslag skjuler sig Gratialer til Søfartspersonalet, maa jeg sige, at der intet foreligger for mig om, at dette er Tilfældet.

Undervisningsministeren (*Borghjerg*):

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte mig om, hvad jeg med et kort Ord maaske maa kalde Teatersagen. Men Adressen er fejl. Det var ikke til mig, det ærede Medlem skulde have henvendt sig, idet det aabenbart var hans Hensigt at henvende sig til min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, under hvem Statsradiofonbygningen sorterer. Det ærede Medlem kom imidlertid med en lille Bemærkning om noget, jeg skulde have sagt om Teatersagen straks efter min Udnævnelse til Minister. Det var kun det, at den laa, som den havde ligget under den forrige Minister. Der er vedtaget en Lov, og denne Lov skal føres ud i Livet, medmindre den ændres. Hvis der fra privat Side blev stillet saadanne Midler til Raadighed, at man for dem kunde faa en bedre Ordning, maatte Regeringen gaa til Rigsdagen derom — nøjagtigt, hvad den forrige Trafikminister sagde. Saaledes ligger Sagen fremdeles.

Hvad min Andel i Teatersagen angaar, har jeg gjort, hvad der var rigtigt. Det drejede sig nemlig om det nuværende kongelige Teaters indre Istandsættelse. Jeg har henvendt mig til Finansudvalget og har faaet Tilslutning til at anvende de 315 000 Kr., som er forudsat anvendt i det forestaaende Aar, saa paa det Punkt er Sagen fuldt i Orden.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte mig dernæst, hvorfor jeg ikke havde forelagt Lovforslag om Rigshospitalets Udvidelse. Grunden dertil er den, at da min Forgænger ønskede Sagen fremmet saa hurtigt som muligt, nemlig ved at forelægge Planerne for det daværende Finansudvalg,